

PODACI O USTANOVU/ŠKOLI	PODACI O AUTORIMA/AUTORKAMA
„TEHNOART BEOGRAD“ Škola za mašinstvo i umetničke zanate	Nataša Veselinović, pedagog. U izradi rada pomogle Jelena Davičo (nastavnica praktičnog rada, smer keramika) i Olivera Petrović (nastavnica srpskog jezika)
Mesto, opština: Zvezdara, Beograd	
Školska uprava Beograd	
Opis primera dobre prakse IO	
Devojčica od porcelana	
Ključne reči: <i>srednja škola, hiperaktivnost</i>	
<p>Devojčici u predškolskom uzrastu dijagnostikovano je usporen razvoj govora i ADHD. Osnovnu školu završava po IOP-u (srpski jezik, engleski jezik, nemački jezik, istorija, geografija, biologija).</p> <p>Učenica upisuje željenu srednju školu (umetnički obrazovni profil). Sama činjenica da je položila zahtevan prijemni ispit ide u prilog njenoj veštini crtanja i slikanja, osećaju za boju, proporciju, prostor, volumen, oblikovanju materijala.</p> <p>Odmah po polasku u školu obavljen je sastanak sa roditeljima i članovima IOP Tima iz OŠ. U prvi plan dolazi do izražaja velika roditeljska podrška, te se roditelji, posebno majka, mapira kao sjajan saradnik nastavnicima. Septembar i oktobar definisani su kao period adaptacije učenice na novu školsku sredinu s jedne strane i adekvatne procene i skupljanja relevantnih činjenica s druge strane od PP službe i Odeljenskog veća. Dvomesечно posmatranje rezultiralo je izradom Pedagoškog profila kao i potvrdom opravdanosti uvođenja IOP-a 1 i individualizacije u srednjoj školi (opšteobrazovni predmeti).</p>	
ZAKLJUČCI	
<p>Kod devojčice je i dalje prisutna razvojna disfazija, postoje poteškoće u komunikaciji (teško izražava svoje misli govorom), sporije priča i ima poteškoća u povezivanju rečenica. Svi drugi oblici komunikacije su veoma razvijeni. Ponekad lošija percepcija i neravnomerno držanje pažnje dovodi do olakog odustajanja od težih zahteva. Učenica ne voli duge i statične aktivnosti, takođe izbegava aktivnosti za koje je potrebno izdvojiti više vremena za učenje i reprodukciju.</p> <p>S druge strane, posmatranje nas je dovelo do jedinstvenog zaključka da pred sobom imamo dete izuzetne socijalne inteligencije koje prihvata vršnjake, razume njihove potrebe, ne insistira na posebnoj pažnji, intuitivno i naklonjeno slabijima. Dete koja se raduje uspehu drugih i daje svoj doprinos u stvaranju vedre atmosfere u odeljenju</p>	

može biti samo empatično i toplo ljudsko biće. Njena otvorenost i iskrenost u iskazivanju svog mišljenja nas je fascinirala. Nastavnici praktičnog rada, crtanja, slikanja, vayanja potvrdili su našu pretpostavku da se radi o izuzetno kreativnom detetu ističući kao kvalitete visok stepen razvijenosti manipulativnih funkcija, preciznosti u izvođenju, kao i izuzetnu snalažljivost i mogućnost improvizacije. Takođe, nastavnica istorije umetnosti ukazala nam je da učenica lako scenski prikazuje učene sadržaje, izmišlja igre u kojima vešto bira za sebe uloge u kojima dominira pokretom, mimikom, gestovima, transformacijom, maskom. Nastavnik teorije forme odmah je prepoznao njenu ljubav prema umetničkoj fotografiji ali i elemente znanja.

Sve navedeno dovelo nas je do zaključka da je devojčica izabrala pravu školu, te da naš fokus neće biti težnja da ovlada sintaksom, gramatikom i pravopisom, memorisanjem i prostim reprodukovanjem znanja, već naprotiv pun razvoj njenih kreativnih umetničkih potencijala. Od samog starta Odeljensko veće bilo je svesno da otežano izražavanje u pismenoj i usmenoj formi ne treba da odredi tok obrazovanja ovog deteta.

Naša težnja je bila da učenicu uključimo u što više aktivnosti u školi, tako da je ubrzo postala član foto sekcije, Učeničkog parlamenta, dramske sekcije i u svemu je uzela aktivno učešće.

Kako prve dve godine školovanja nose sa sobom veliki broj teorijskih predmeta napravili smo strategiju za dodatnu podršku koja se sastojala u sledećem:

- rad na slikovnom materijalu (pojačavanje teksta pomoću slika, ilustracija)
- kraći, jednostavniji, zanimljivi tekstovi iz srpskog i engleskog jezika (tekstovi koji imaju veze sa umetnošću)
- izdvajanje manjih celina iz gradiva
- pitanja na koja se može kratko odgovoriti izbegavanje sadržaja koji se uče napamet, što više prepričavanja
- izrada mini projekata u paru ili grupi koji angažuju više čula (vizuelno, auditorno, kinestetičko)
- upotreba računara za izradu domaćih zadataka
- „čitanje“ školske lektire putem tonskih i video zapisa
- čitanje pitanja od strane nastavnika iz testa, a kada je potrebno i dodatno vreme za odgovore

Okosnicu nastave u trećoj i četvrtoj godini čine stručni predmeti (70%) gde je do punog izražaja došla njena kreativnost, inovativnost i umetnički talenat. Na razvojnom umetničkom putu u trajanju od četiri godine učenica je bila željna učenja, novih znanja i veština, te je rado prihvatila instrukcije, korekcije, sugestije, uvažavala mišljenje profesora i drugara.

Nekoliko reči o učenici iz pera nastavnice srpskog jezika

„Uvek spremna da učestvuje u projektima, na konkursima, na javnim nastupima, pomerala je sopstvene granice i ne posustajući borila se za mesto koje joj pripada – mesto učenika čije se zalaganje ceni, a snaga duha ispoljava, čak i van prostorija škole.

Učenica je pohvaljena na javnom konkursu za kratak prozni tekst "Ne plašite se mraka". Neko je procenio, oslušnuo njeno duboko sagledavanje života i moć da u malo reči mnogo kaže, da otkrije istinu svima nama namenjenu – jedini mrak kog se treba plašiti nalazi se u čoveku. Ova učenica donela je svetlost žustro se odupirući mraku. Uz mnogo volje, strpljenja i upornosti ona je smelo istupila i svoj rad pročitala pred publikom na svetosavskoj svečanosti. Dokaz da duh nadilazi formu, da svestranost nadilazi stereotipe, a pojedinac opšteprihvaćene predrasude jeste upravo ONA“.

Reč struke - nastavnica praktičnog rada (keramika)

„Učenica je pravi primer kako uz roditeljsku pomoć i pravilan pristup, osluškujući potrebe i pravilno sagledavajući potencijale, dete sa razvojnim teškoćama može mnogo da postigne. Po samom dolasku u školu, učenica je najavila da sa njom mora malo drugačije da se radi. Rekla mi je da se nada da se neću ljutiti jer će ona sigurno mnogo puta tražiti da joj se objasni jedna te ista stvar, sve dok ne bude sigurna da je razumela. Dakle, gajena je tako da bez ikakvih kompleksa bude svesna svoje „različitosti“. Tokom školovanja, njeni umetnički radovi su poprimali prepoznatljiv stil, neku lepu iskrenu naivnost, jednostavnost i jedinstvenost, iako se često hvatala u koštac s vrlo komplikovanim i zahtevnim temama. Danas, ona je brućoš prve godine Fakulteta primenjene umetnosti, odsek keramika, plasirajući se na prijemnom ispitu ispred svojih drugara iz razreda (polagala je prijemni ispit ravnopravno sa vršnjacima, bez olakšica). Nadam se da će na fakultetu imati razumevanja i da je neće „ugušiti“ već pustiti da se i dalje slobodno razvija.“

Iz svega napisanog može se izvesti zaključak da smo mi, njeni nastavnici, bili spremni da je razumemo, pratimo, učimo i razvijamo se zajedno sa njom. Poštovanje jedinstvenosti i neponovljivosti svakako treba da bude jedan od osnovnih zahteva u obrazovanju i vaspitanju a ovaj primer svakako potvrđuje da smo uspeli u tome.